

dagen, da Rigsdagen end ikke faar noget at vide om de vigtigste Ting, Nævnet faar Oplysning om. Rigsdagen faar hverken gennem Møder i Rigsdagen eller gennem Meddelelser fra Nævnsmedlemmerne til deres respektive Partigrupper nogen som helst Efterretning om det, der i særlig Grad er vigtigt; thi dette bliver naturligvis belagt med Tavshedspligt af Ministeren, saaledes som det er forudsat i Loven.

Imidlertid er det muligt, at det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ret, naar han siger, at dette er en Begyndelse, hvoraf der skal udvikle sig noget mere, og naturligvis imødeser vi Udviklingen med den Forventning, som det ærede Medlem mener, man kan nære til denne Begyndelse. Jeg beklager naturligvis, at det ærede Medlem ikke har mødt Varme nok hos os, men den kunde nu ikke blive større. Hvis det ærede Medlem havde hjulpet os med at fyre lidt kraftigere i Ovn, havde vor Varme ogsaa givet sig Udslag; men da det ikke er sket, har vi altsaa ikke kunnet naa op til en højere Varmegrad end den, vi nu repræsenterer, og jeg erkender, at den overfor denne Sag er yderst minimal. Den er helt nede ved Nulpunktet, for vi kan ikke erkende, at der gennem det, der her tilbydes, er givet en saadan Indrømmelse, som Rigsdagen efter vor Mening havde Krav paa, og som vilde være betryggende med Hensyn til Befolkningens Bedømmelse af det saakaldte hemmelige Diplomati. Men deri nytter det ikke at fordybe sig videre nu, vi faar nu se, om der virkelig med Tiden kan fremkomme noget bedre paa det Grundlag, der her tilvejebringes.

Den ærede Ordfører beklagede, at jeg havde taget Reservation med Hensyn til Tanken om at indtræde i et saadant Nævn med de Forpligtelser, som Lovforslaget nu paalægger Nævnsmedlemmerne. Det er virkelig min Overbevisning, at det er yderst betænkeligt at gaa ind i en saadan Institution under de Vilkaar, der her bydes; men det er jo muligt, at man, naar Sagen foreligger, ogsaa vil se bort herfra, det tør jeg ikke paa det nuværende Stadium sige noget om.

Vi kan saa meget roligere indtage den Holdning, vi har indtaget, eftersom vi har hørt, at den højtærede Udenrigsminister er tilfreds, naar blot 3 Partier giver deres Tilslutning til Sagen. Det er for saa vidt ligegyldigt, hvad vi gør, og vi kan altsaa roligt indtage den Holdning, vi indtager, og betragte denne Sag med den største Grad af Kølighed. Efter den højtærede Ministers Udtalelser har det ikke for ham

nogen større Betydning. At det Ændringsforslag, vi har stillet, skulde ligge udenfor Lovens Aand, som den højtærede Minister siger, er vist ikke rigtigt. I principiel Henseende adskiller vort Ændringsforslag sig ikke væsentligt fra det, det radikale Parti har opstillet som Synspunkt baade i Ændringsforslag og paa andre Maader; og netop fordi man antog nogle af de Radikales Forslag, kunde vi ogsaa tiltræde visse Dele af Lovforslaget, som det nu foreligger, hvilket dog formentlig maatte tyde paa, at Afstanden ikke er saa stor, som der nu blev givet Udtryk for fra den højtærede Udenrigsminister.

Med Hensyn til den Erklæring om Tavshed, som der foreligger Forslag om, maa jeg fastholde de Bemærkninger, jeg før har gjort. Jeg finder det ganske urimeligt, at man ved Siden af en Lov, som paabyder Tavshed om visse Sager, ogsaa kræver en Erklæring af dem, der indtræder i det Udvalg, som Loven bestemmer nedsat. Det er en Fornærmelse mod Rigsdagen at kræve en saadan dobbelt Laas overfor Ting, som Medlemmer af dette Udvalg eventuelt vil faa at vide. En Lovs Vedtagelse maa dog være tilstrækkelig ogsaa for Rigsdagsmænd, og Erklæringen vil hverken gøre mere eller mindre i Retning af Bevarelse af Tavshed, hvis ikke andre Egenskaber af sig selv medfører, at Tavsheden bevares, hvor det er nødvendigt. Men heller ikke derom er der blevet Mulighed for at opnaa nogen Forstaaelse. Jeg har dog hørt, at man paa enkelte Punkter vil overveje Sagen mellem anden og tredie Behandling, og jeg henstiller alvorligt, at man overvejer at stryge denne Erklæring ved tredie Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til Titelen af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 495), tiltraadt af *Udenrigsministeren*, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 1 af et *Mændretal* (Borgbjerg, Hauge, P. Munch, Hans Nielsen, Hans Rasmussen, Stauning og Zahle)

forkastedes med 70 Stemmer mod 51.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 1 af et *Fler-tal* (Holger Andersen, Drachmann, Fraenkel, I. A. Hansen, Anders Lebeck, Moltesen, Hans Jacob Sørensen og Vanggaard)

vedtoges uden Afstemning.